

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร*

A STUDY OF ACADEMIC ADMINISTRATION DEVELOPMENT IN DIGITAL ERA OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN SMALL-SIZED SCHOOLS UNDER KAMPHAENGPHEH SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA

โมนา ชัยกฤตทองกุล*, สมชาย อังสุโชติเมธี และ สุนัน พรเวียง

Mona Chaikitthongkul*, Sonchai Angsuohtmethee and Suban Pornwaeng

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ตาก ประเทศไทย

Faculty of Education, Northern College, Tak, Thailand

*Corresponding author E-mail: monacjtk03@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล 2) หาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสานระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณและงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลการวิจัย คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา 2566 จำนวน 249 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า สภาพการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล คือ การกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ขาดความสมบูรณ์ และไม่ครอบคลุมความจำเป็นของการเสริมสร้างทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาคควรมีการแต่งตั้งกรรมการติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ปัญหาด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือ ครูผู้สอนมีภาระงานมาก แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาคควรมีการจัดทำแผนพัฒนาครู ปัญหาด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล คือ งบประมาณการดำเนินการสร้างศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลไม่เพียงพอ แนวทางการพัฒนา คือ สร้างศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัล ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัล คือ ขาดการนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข แนวทางการพัฒนา คือ นำข้อมูลจากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงพัฒนาการวัดผลประเมินผล ปัญหาด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล คือ ไม่นำข้อเสนอแนะของผู้นิเทศมาปรับใช้ผ่านระบบออนไลน์ แนวทางการพัฒนา คือ นำผลการนิเทศมาปรับใช้ โดยแบ่งปันให้เพื่อนครูในโรงเรียนเครือข่ายผ่านระบบออนไลน์

คำสำคัญ: โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก, การบริหารงานวิชาการ, ยุคดิจิทัล

Abstract

Research this research Its purpose is to 1) Study the conditions and problems of academic administration in the digital age 2) Find ways to develop academic administration in the digital

* Received May 20, 2024; Revised June 18, 2024; Accepted June 25, 2024

age of small school administrators Under the Kamphaeng Phet Secondary Educational Service Area Office. This research study uses a combination of quantitative and qualitative research methods. The research informant is Teachers and educational personnel, academic year 2023, number 249 people. The tools used were questionnaires and interviews structured. Data were analyzed by looking for percentage, frequency, mean, and standard deviation. The research results found that conditions of development of academic administration in the digital era of administrators of small schools under the Kamphaeng Phet Secondary Educational Service Area Office Overall and each aspect is at a moderate level. The problem in curriculum development in the digital age is determining curriculum elements. lack of perfection and does not cover the necessity of enhancing life skills in the digital age. The development guideline is that educational institutions should appoint a committee to monitor the use of the educational institution curriculum. Problems in developing the learning process in the digital age That is, teachers have a lot of workload. The development guideline is that educational institutions should create teacher development plans. Problems in the development of media, innovation, and technology for education in the digital age That is, the budget for building a digital learning media center is insufficient. The development approach is to create a digital learning media center. Problems of measurement and evaluation in the digital age is the lack of information to improve and correct. The development approach is to use data from measurement and evaluation to improve and develop measurement and evaluation. Problems in teaching supervision in the digital age That is, the suggestions of the supervisors are not applied through the online system. The development method is to apply the results of supervision. By sharing it with teacher friends in network schools via the online system.

Keywords: Management Development, Learning Organization, Digital Era

บทนำ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ บริบทของโลกเปลี่ยนไปจากอดีตอย่างเห็นได้ชัด เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือขนาดเล็ก ซึ่งสามารถพกพาและเคลื่อนที่ไปทุกหนแห่งได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในแทบทุกมิติในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ระบบประมวลผลที่ฉลาดขึ้นและมีความเป็นอัตโนมัติ ปริมาณข้อมูลในฐานข้อมูลขนาดใหญ่และสามารถนำไปวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อคาดการณ์สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น (สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน), 2560) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เท่าทันของการเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทั้งระบบการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาของประเทศเท่าทันโลกแห่งอนาคต เนื่องจากมนุษย์มีการการใช้เทคโนโลยีส่งผ่านข้อมูล และเชื่อมต่อกันอย่างรวดเร็ว ล้วนส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี สังคม สิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงส่งผลให้ต้องมีการวางแผนการจัดการศึกษาในปัจจุบันเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมความรู้ ความคิด ทักษะ และทักษะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ ศตวรรษที่ 21 ในปัจจุบัน และเตรียมความพร้อมสำหรับโลกอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก มีความจำกัดเรื่องการบริหารจัดการในด้านทรัพยากรต่าง ๆ เช่น งบประมาณ มีจำกัด บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอ บุคลากรมีการย้ายเข้า ย้ายออก สถานที่ตั้งโรงเรียนอยู่ห่างไกล การคมนาคมไม่สะดวก หรืออาจอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งเป็นอุปสรรคในการบริหารงานโดยเฉพาะการบริหารงานด้านวิชาการ ในปัจจุบัน พบว่า ปัญหาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ด้านการบริหารวิชาการ ได้แก่ ครูขาดแคลน นักเรียนมีน้อยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร สื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัย ทำให้การบริหารสถานศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตั้งเป้าหมายไว้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร มีบทบาทและภารกิจหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร ให้มีคุณภาพ ในปีการศึกษา 2566 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 32 โรงเรียน และในจำนวนดังกล่าวเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 11 โรงเรียน จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ซึ่งแยกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ในปีการศึกษา 2565 ระดับคะแนนเฉลี่ยการสอบวัดผลระดับชาติ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีระดับคะแนนเฉลี่ยของผลการสอบอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งแต่ละวิชาแต่ละปี มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึง 50.00 คะแนน ในปัจจุบันการบริหารงานในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า มีปัญหาในด้านการบริหารวิชาการในหลาย ๆ ด้าน ทำให้การบริหารสถานศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ครูขาดแคลน นักเรียนมีน้อยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร สื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัย จึงได้มีนักวิชาการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาได้มีการติดตามให้ความช่วยเหลือโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กแล้ว แต่ผลการดำเนินการยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร เพื่อนำผลการศึกษาให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไปปรับใช้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร มีวิธีในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 11 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 15 คน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 234 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปรนัยกำหนดคำตอบให้เลือก (Multiple Choice) ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นแบบให้เลือกตอบได้หลายคำตอบ (Multiple Response) โดยมีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นนิยามปฏิบัติการ ตัวชี้วัดพฤติกรรม ยกร่างข้อคำถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจการใช้ภาษา ความครอบคลุมสอดคล้องเนื้อหา และความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถาม แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และประเมินความสอดคล้อง (IOC : Index of item-Objective Congruence) วิเคราะห์ผลหาค่า IOC ได้ระหว่าง 0.60-1.00 ทุกข้อ นำไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากร จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .910

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร เพื่อขอเก็บข้อมูล ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ แจกแบบสอบถาม และแจ้งกำหนดนัดหมายด้วยตนเอง นำแบบสอบถามที่เก็บคืนมาได้ จำนวน 249 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละตอน คือ แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ดำเนินการวิจัย ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 9 คน คือ นักวิชาการ 3 คน ผู้บริหารการศึกษา 3 คน และผู้บริหารสถานศึกษา 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion form) ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-end) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แล้วนำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 สภาพการบริหารรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ละด้าน ๆ ละ 3 ข้อ และปัญหาการบริหารที่มีค่าร้อยละสูงที่สุดแต่ละด้าน ๆ ละ 3 ข้อ มาสรุปอุปนัยเพื่อยกร่างคำถามแบบองค์รวมเป็นรายด้าน ๆ ละ 1 ข้อ รวม 5 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจความถูกต้อง ของการใช้ภาษาในการสื่อความครอบคลุมสอดคล้องกับขอบเขตเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนดติดต่อประสานผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการส่วนตัวรายคนเพื่อขอคำตอบรับ เสนอชื่อให้วิทยาลัยแต่งตั้ง แจ้งผลและประสานอีกครั้งหนึ่งเพื่อขอกำหนดการสัมภาษณ์ เพื่อถึงกำหนดนัดผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล นำผลการสัมภาษณ์มาสรุปรวมเป็นรายด้านเป็นรายบุคคล สรุปอุปนัยเพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้อง หาค่าความถี่ จัดลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย เสนอในรูปตารางวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. สภาพทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร มีผลแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ด้าน	รายการ	ระดับการปฏิบัติ		แปลผล
		μ	σ	
1.	ด้านการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล	3.43	0.44	ปานกลาง
2.	ด้านการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัล	3.21	0.72	ปานกลาง
3.	ด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล	3.17	0.70	ปานกลาง
4.	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.13	0.85	ปานกลาง
5.	ด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล	3.09	0.61	ปานกลาง
	โดยรวม	3.21	0.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.21$, $\sigma = 0.30$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้านเรียงจากสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.44$) ด้านการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัล ($\mu = 3.21$, $\sigma = 0.72$) ด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.70$) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.85$) ส่วนด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล ($\mu = 3.09$, $\sigma = 0.61$) ต่ำที่สุดตามลำดับ

2. ปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร มีผลแต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับ คือ การกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ขาดความสมบูรณ์และไม่ครอบคลุมความจำเป็นของการเสริมสร้างทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล มีปัญหามากที่สุดรองลงมา คือ การติดตาม และการประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษาและนำข้อมูลไปพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ขาดการปฏิบัติอย่างจริงจัง ลำดับสุดท้าย คือ ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของชุมชน และท้องถิ่นในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ตามลำดับ

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับ คือ ครูผู้สอนมีภาระงานมากจนไม่สามารถพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ ขาดงบประมาณในการสนับสนุนจัดสิ่งแวดลอมทางการศึกษาให้เป็นแบบสมัยใหม่มีการจัดแหล่งความรู้ด้วยข้อมูลจำนวนมากเพื่อการค้นคว้าด้วยตนเอง มีระบบอินเทอร์เน็ตให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลำดับสุดท้าย คือ ครูผู้สอนบางส่วนขาดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและปฏิบัติจริง เน้นกระบวนการคิด ตามลำดับ

2.3 ด้านการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับ คือ งบประมาณการดำเนินการสร้างศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลไม่เพียงพอ มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ การจัดทำระบบสารสนเทศการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัลยังไม่มีหรือมีไม่เพียงพอ และลำดับสุดท้าย คือ ไม่มีการเลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมีความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน ตามลำดับ

2.4 ด้านการพัฒนาด้านวัดผลประเมินผลในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับ คือ ขาดการนำข้อมูล การวัดผลและประเมินผลการเรียนมาปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ การวัดผลและประเมินผล มิได้มุ่งให้ครู และผู้เรียนร่วมกันกำหนดแนวทางในการประเมิน เน้นการประเมินเพื่อพัฒนามากกว่าการประเมินเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ ตามแบบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และระบบงานทะเบียนและวัดผลยังขาดประสิทธิภาพ ไม่สอดคล้องกับ ยุคดิจิทัล ตามลำดับ

2.5 ด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด 3 อันดับ คือ ขาดการถอดบทเรียนและ นำผลการใช้รูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาจากข้อเสนอแนะของผู้นิเทศมาปรับใช้ โดยแบ่งปันให้เพื่อนครูในโรงเรียน เครือข่ายผ่านระบบออนไลน์ มีปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ ขาดการเสริมแรงและการกระตุ้นให้ครูผู้สอนเห็น ความสำคัญ ยอมรับให้ความร่วมมือและมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศ และขาดการติดตามและประเมินผลการนิเทศ อย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ การกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ขาดความสมบูรณ์ และไม่ครอบคลุมความจำเป็นของการเสริมสร้างทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ ครูผู้สอนมีภาระงานมาก จนไม่สามารถพัฒนากระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการพัฒนา การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ งบประมาณการดำเนินการสร้าง ศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลไม่เพียงพอ ด้านการพัฒนาด้านวัดผลประเมินผลในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ ขาดการนำข้อมูล การวัดผลและประเมินผลการเรียนมาปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศโดยใช้ โปรแกรมวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน และด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ ขาดการถอดบทเรียน และนำผลการใช้รูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาจากข้อเสนอแนะของผู้นิเทศมาปรับใช้ โดยแบ่งปันให้เพื่อนครูใน โรงเรียนเครือข่ายผ่านระบบออนไลน์

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร สรุปประเด็นได้ ดังนี้

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับ คือ สถานศึกษาควรมีการแต่งตั้ง คณะกรรมการติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติ สถานศึกษาควรมีการติดตาม และการประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษาและนำข้อมูลไปพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารต้องวางแผนดำเนินการพัฒนาโดยใช้วงจรคุณภาพ (P-D-C-A) และเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ส่งเสริม สนับสนุน ให้โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตร ที่เพิ่มเติมเป็นหลักสูตรใน ยุคดิจิทัลตามบริบทของโรงเรียนนั้น ๆ ตามลำดับ

3.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับ คือ สถานศึกษาควรจัดทำ แผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้พัฒนาตนเองทั้งรูปแบบการสอน วิธีสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการสอน ของครูอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ พัฒนากระบวนการจัดการเรียน การเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล ส่งเสริมครูต้องนำเทคโนโลยี และสารสนเทศ มาใช้เป็นสื่อใน การสอนที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ วางแผนพัฒนากระบวนการจัดการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามลำดับ

3.3 ด้านการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับ คือ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรประชุมหารือการดำเนินการสร้างศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัล ควรแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ในยุคดิจิทัล ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ต้องใช้แนวคิดการดำเนินการพัฒนาตามวงจรคุณภาพ

(P-D-C-A) จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อ และการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ และมีการปรับปรุงงานอย่างสม่ำเสมอตามลำดับ

3.4 ด้านการพัฒนาด้านวัดผลประเมินผลในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับ คือ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรมีการออกแบบวางระบบการนิเทศ ติดตามเพื่อให้ได้ข้อมูลจากการวัดผลและประเมินผล สถานศึกษาจัดเวทีสะท้อนความคิดให้ครูเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัล ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ มีข้อมูลจากคณะทำงานและสามารถนำข้อมูลการวัดผลและประเมินผล การเรียนมาปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน ตามลำดับ

3.5 ด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล สูงสุด 3 อันดับ คือ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรรออกแบบกิจกรรมการถอดบทเรียน บรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปี กระตุ้นให้ครูผู้สอนเห็นความสำคัญ ยอมรับ ให้ความร่วมมือและมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศ ผู้นิเทศควรลดบทบาท แต่ควรเป็นผู้ให้คำชี้แนะ coach และ mentoring แทน ตามลำดับ

แนวการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล คือ สถานศึกษา ควรมีการแต่งตั้งกรรมการติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือ สถานศึกษาควรจัดทำแผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้พัฒนาตนเอง ด้านพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรประชุมหารือการดำเนินการสร้างศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการพัฒนาด้านวัดผลประเมินผลในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรมีการออกแบบวางระบบการนิเทศ ติดตามเพื่อให้ได้ข้อมูลจากการวัดผลและประเมินผล สถานศึกษาจัดเวทีสะท้อนความคิดให้ครูเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัล ด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรรออกแบบกิจกรรมการถอดบทเรียน บรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อติดตามและพัฒนา

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง แนวการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

สภาพการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับแรก คือ ด้านการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรยุคดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ชนม์ผศุทธิ์ พัฒพันธ์ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า สภาพการการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 12 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน (ชนม์ผศุทธิ์ พัฒพันธ์, 2557)

ปัญหาการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปราย มีดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล พบว่า มีปัญหาการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ขาดความสมบูรณ์ และไม่ครอบคลุมความจำเป็นของการเสริมสร้างทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล รวมทั้งการติดตาม และการประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษาและนำข้อมูลไปพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ขาดการปฏิบัติอย่างจริงจัง และขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของชุมชน และท้องถิ่นในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยธิดา จันดาสงค์ ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 2 พบว่า มีปัญหาด้านการพัฒนาหลักสูตรลักษณะเดียวกัน (นิตยธิดา จันดาสงค์, 2558)

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า มีปัญหาเรื่องครูผู้สอนมีภาระงานมาก จนไม่สามารถพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งยังขาดงบประมาณในการสนับสนุนจัดสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา ให้เป็นแบบสมัยใหม่มีการจัดแหล่งความรู้ด้วยข้อมูลจำนวนมากเพื่อการค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่มีระบบอินเทอร์เน็ต ให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครูผู้สอนบางส่วนขาดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและ ปฏิบัติจริง เน้นกระบวนการคิด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กชพร จันทนามศรี ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและ ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 4 พบว่า มีปัญหาด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในลักษณะเดียวกัน (กชพร จันทนามศรี, 2557)

ด้านการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า มีปัญหาเรื่อง งบประมาณการดำเนินการสร้างศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัลไม่เพียงพอ ทั้งยังมีการจัดทาระบบสารสนเทศการเรียนรู้ ในรูปแบบดิจิทัลยังไม่ดีหรือไม่เพียงพอ และขาดการประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ว่าเป็นระบบการศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สุภัตดาวัลย์ อัฐนาค ที่วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 พบว่า มีปัญหาด้านการพัฒนา การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในลักษณะเดียวกัน (สุภัตดาวัลย์ อัฐนาค, 2559)

ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า มีปัญหาเรื่องขาดการนำข้อมูลการวัดผลและประเมินผลการเรียน มาปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูไม่ได้ให้ความสำคัญในการนำเอาข้อมูลการวัดผลและประเมินผลการเรียน มาปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศ เพื่อพัฒนาการวัดผลประเมินผลอย่าง ชัดเจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กชพร จันทนามศรี ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงาน วิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า มีปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล ลักษณะเดียวกัน (กชพร จันทนามศรี, 2557)

ด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล พบว่า มีปัญหาด้านสถานศึกษาขาดการสำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินนิเทศการสอน จากข้อมูลสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัล ทั้งยังขาด การกำหนดเป้าหมายและวางแผน จัดทำแผนงานโครงการปฏิทินการนิเทศผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ และแจ้งให้ ครูทราบเพื่อเตรียมรับการนิเทศการสอน และการจัดทำเครื่องมือและเอกสารในการนิเทศยังไม่มีหรือไม่ครบถ้วน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยธิดา จันดาสงค์ ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า มีปัญหาด้านการนิเทศการสอน ลักษณะเดียวกัน (นิตยธิดา จันดาสงค์, 2558)

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงาน เขตเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร มีผลการวิจัยที่ควรอภิปราย ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรในยุคดิจิทัล คือ สถานศึกษาควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามการใช้ หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ส่งเสริม สนับสนุนให้ โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตร ที่เพิ่มเติมเป็นหลักสูตรในยุคดิจิทัลตามบริบทของโรงเรียนนั้น ๆ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ มลชยา จีสุละ ที่วิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน เขตเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก

ต้องมีการจัดอบรมให้ความรู้ครูโดยเฉพาะเรื่องการจัดทำหลักสูตร ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล อย่างสม่ำเสมอ และสรุปและนำผลไปใช้ในการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม (มลชยา จี๊สละ, 2558)

ด้านกระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สถานศึกษาควรจัดทำแผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ พัฒนาดตนเองทั้งรูปแบบการสอน วิธีสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการสอน ของครูอย่างต่อเนื่อง การศึกษาของ สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค ที่วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ที่พบว่า ครูผู้สอนต้องจัดทำ แผนการเรียนรู้ตามสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน (สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค, 2559)

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารและคณะกรรมการ บริหารวิชาการ ควรประชุมหารือการดำเนินการสร้างศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัล มีการใช้ฐานข้อมูลสภาพความขาดแคลน และความคิดเห็นด้านความพร้อมของครูผู้สอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นางสาวอนงค์นาฏ จันทร์เต็ม ที่ได้ ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามหลักคุณธรรม 4 โรงเรียน ขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 พบว่า แนวทางการส่งเสริมด้าน การพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ควรศึกษาหาความรู้เพื่อจัดหาสื่อและเทคโนโลยีใช้ในการจัด การเรียนการสอน เช่น การทำข้อสอบออนไลน์ ผลิตภัณฑ์ทันสมัยและใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนให้ถูกต้องเหมาะสม (อนงค์นาฏ จันทร์เต็ม, 2560)

ด้านการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัล ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรมีการออกแบบ วางระบบการนิเทศ ติดตามเพื่อให้ได้ข้อมูลจากการวัดผลและประเมินผล ซึ่งมุ่งให้ครูและนักเรียนร่วมกัน กำหนด แนวทางในการประเมิน เน้นการประเมินเพื่อพัฒนามากกว่าการประเมินเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ตามแบบการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริริภา เมธรัตน์ ที่วิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 ที่พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมให้มีการโรงเรียนควรบริหารจัดการหลักสูตรแบบ มีส่วนร่วม ควรจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับการจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวัดผลและประเมินผล การวางแผนการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ จัดให้มีคู่มือการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน (ศิริริภา เมธรัตน์, 2561)

ด้านกานนิเทศในยุคดิจิทัล ผู้บริหารคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรออกแบบกิจกรรมการถอดบทเรียน บรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปี โดยจัดให้ครูมีการถอดบทเรียนและนำผลการใช้รูปแบบการสอนที่ได้พัฒนา จากข้อเสนอแนะของผู้นิเทศมาปรับใช้ โดยแบ่งปันให้เพื่อนครูในโรงเรียนเครือข่ายผ่านระบบออนไลน์ สอดคล้อง กับผลการวิจัยของ สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค ที่วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ที่พบว่า แนวทางการแก้ไข ด้านการนิเทศ การศึกษาสถานศึกษาต้องจัดอบรมเรื่องการนิเทศตามยุคสมัย และควรให้การนิเทศด้วยการสอนแก่ครู อย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินผล การปฏิบัติงานในสถานศึกษา (สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค, 2559)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร พบว่า สภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนา หลักสูตรในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ การกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ขาดความสมบูรณ์ และไม่ครอบคลุม ความจำเป็นของการเสริมสร้างทักษะชีวิตในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ ครูผู้สอนมีภาระงานมาก จนไม่สามารถพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัลปัญหาสูงสุด คือ งบประมาณการดำเนินการสร้างศูนย์สื่อ

การเรียนรู้ดิจิทัลไม่เพียงพอ ด้านการพัฒนาด้านวัดผลประเมินผลในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ ขาดการนำข้อมูล การวัดผลและประเมินผลการเรียนมาปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บเป็นข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน และด้านการนิเทศการสอนในยุคดิจิทัล ปัญหาสูงสุด คือ ขาดการถอดบทเรียนและนำผลการใช้รูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาจากข้อเสนอแนะของผู้นิเทศมาปรับใช้ โดยแบ่งปันให้เพื่อนครู ในโรงเรียนเครือข่ายผ่านระบบออนไลน์ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนา หลักสูตรในยุคดิจิทัล คือ สถานศึกษาควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือ สถานศึกษาควรจัดทำแผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้พัฒนาตนเอง ด้านการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหารและ คณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรประชุมหารือการดำเนินการสร้างศูนย์สื่อการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการพัฒนา ด้านวัดผลประเมินผลในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรมีการออกแบบวางระบบ การนิเทศ ติดตามเพื่อให้ได้ข้อมูลจากการวัดผลและประเมินผล สถานศึกษาจัดเวทีสะท้อนความคิดให้ครู เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลในยุคดิจิทัล ด้านการนิเทศการสอน ในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารวิชาการ ควรออกแบบกิจกรรมการถอดบทเรียนโดยแบ่งปันให้ เพื่อนครูในโรงเรียนเครือข่ายผ่านระบบออนไลน์ และบรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อติดตามและพัฒนา ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ สำนักงานเขตพื้นที่ควรมีการกำหนดเป็นแผนของสำนักงานฯ สำหรับ ให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับ ติดตามและส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ใช้เป็นแนวทางในการนิเทศให้ความช่วยเหลือ การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาอย่างชัดเจน รวมทั้งแจ้งให้เป็นแนวนโยบายเพื่อให้ทราบทั่วกัน สถานศึกษา ควรมีการชี้แจง ประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจในแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุค ดิจิทัลของสถานศึกษาขนาดเล็ก เพื่อให้สถานศึกษาได้ตระหนัก เห็นคุณค่าและความสำคัญ รวมถึงประโยชน์ของ แนวทางการส่งเสริมพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ในด้านต่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการนิเทศ การสอนในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษาขนาดเล็ก ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรศึกษาและทำความเข้าใจ แนวทางการส่งเสริมพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สู่กระบวนการทำงานร่วมกันของครูและ บุคลากรทางการศึกษา สู่การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องต่อไปสำหรับในครั้งต่อไปควรมีการวิจัย 1) ควรมีการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางหรือใหญ่ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา 2) ควรมีการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนา ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และ 3) ควรมีการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กชพร จันทนามศรี. (2557). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชนม์ผศุฑ์ พัฒพันธ์. (2557). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นิตยธิดา จันดาสงค์. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนปอทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มลชยา จี๊สละ. (2558). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศิริินภา เมรัตน์. (2561). การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน). (2560). แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิก.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิก.
- สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค. (2559). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อนงค์นาฏ จันทร์เต็ม. (2560). การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามหลักคุณธรรม 4 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.